FUERTEVENTURA

JANUARI 2025

FUERTEVENTURA

Het zonne-eiland Fuerteventura , is na Tenerife het op een na grootste Canarische Eiland. Het ligt op dezelfde breedtegraad als Marokko en Florida. Fuerteventura heeft de meeste zonuren van alle Canarische Eilanden en telt slechts 12 regendagen per jaar. Het is een populair wandeleiland en de wandelaars voelen er zich aangetrokken door de ruwe charme van het eiland. We maken wandelingen langs de bizarre, door golven en wind gegroefde steile kusten, die door uitgestrekte stranden en duinlandschappen als uit de Sahara worden aangevuld tot een volledig landschap. Veel van onze wandelingen gaan over lavapistes, oude herderswegen en muilezelpaden. In de valleien in het centrale bergland plaatsen oases met prachtige palmbomen accenten in de kale heuvels. Wij maken er wandelingen in het oorspronkelijke achterland met groene palmbomen en windmolens. Natuurlijk beklimmen we ook enkele panoramische toppen. We doen een wandeling op het zustereiland Lobos en beklimmen er de hoogste krater (facultatief) met uitzicht op drie eilanden, Lanzarote, Lobos en Fuerteventura.

Betancuria, is ontegensprekelijk het mooiste dorp met een unieke charme. We bezoeken dit dorp uitgebreid. Het natuurgebied in de omgeving is meer dan de moeite waard om te ontdekken en krijgt de nodige aandacht. Ze hebben er ook een mooi museum over de eerste bewoners welke we zullen bezoeken. Betancuria is tevens de oude hoofdstad en met Mexicaanse invloeden heeft het een unieke charme.

DEELNEMERS

Vlnr; Ludwig D'Haese (Merchtem), Guido Melis (Merchtem, Christel Staessen (Londerzeel) en Guido Claesen (Tervuren).

Donderdag 16 januari 2025

- Wandeling : Beklimming van de krater Bayuyo
- Gebied : Lajares
- Afstand : 5 km
- Stijgen : 120 m
- Dalen : 120 m
- Duur : 2 uur

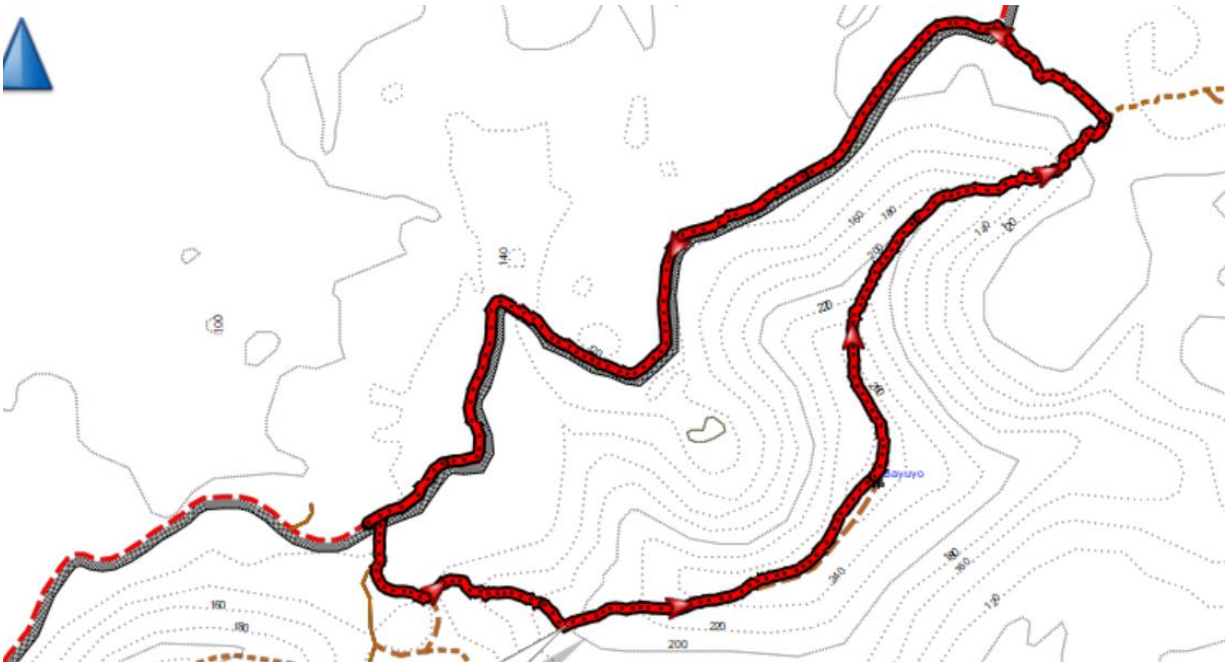

We doen vandaag drie korte wandelingen in het noorden van het eiland. De eerste wandeling is de beklimming van de krater Bayuyo (271 m). Guido M blijft bij de auto.

We hebben de top bereikt. Vandaaruit hebben we een fantastisch uitzicht over het gehele gebied met de vulkanen. Als we aan het eten zijn komen er enkele canariensissen boven onze

hoofden vliegen en zweven. Als je wat brood gooit komen ze tot op 1 meter van ons. De canariensis is een ondersoort van de raaf.

Onderweg krijgen we zicht op de onherbergzame lavazee dat ongeveer 10.000 jaar geleden is ontstaan als gevolg van een reeks uitbarstingen van de Bayuyo. Vulkanologen gaan ervan uit

dat daarbij de oppervlakte van het eiland in het noorden met ongeveer 100 vierkante kilometer is uitgebreid.

<u>Donderdag 16 januari 2025</u>

- Wandeling : Beklimming van de Calderon Hondo
- Gebied : Lajares
- Afstand : 2 km
- Stijgen : 50 m
- Dalen : 50 m
- Duur : 1 uur

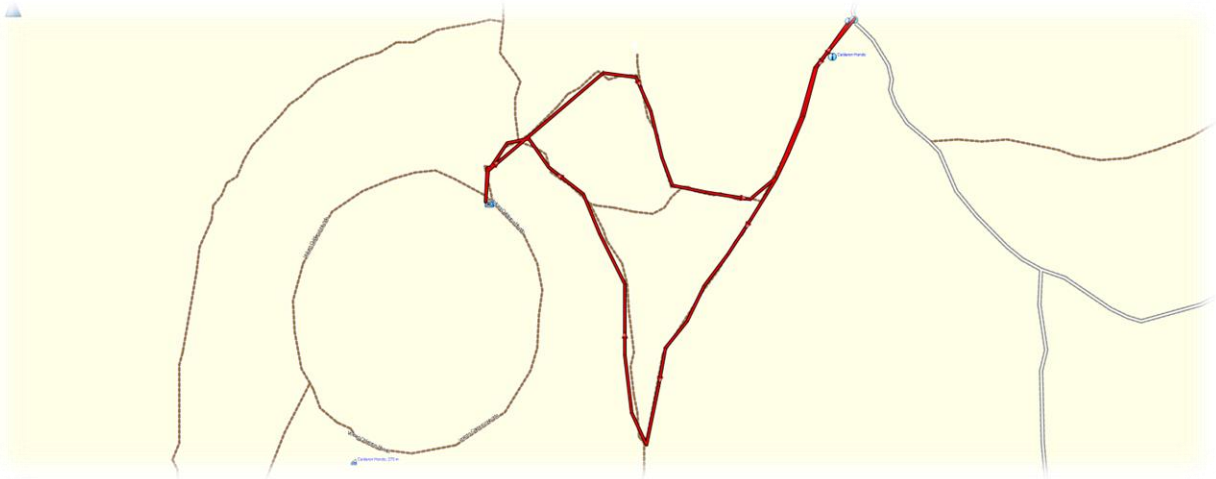

De Calderón Hondo is een van de best bewaarde kraters van Fuerteventura. Deze vulkaan ligt in het vulkanische gebied dat 30 miljoen jaar oud is. De laatste uitbarsting van de Calderón Hondo ligt tussen 50.000 en 130.000 jaar geleden.

Bovenaan de klim, is er een uitkijkpunt naast de rand van de vulkaan met majestueuze vergezichten over de krater, de omringende lavavelden en Lanzarote. De krater zelf is 70 meter diep.

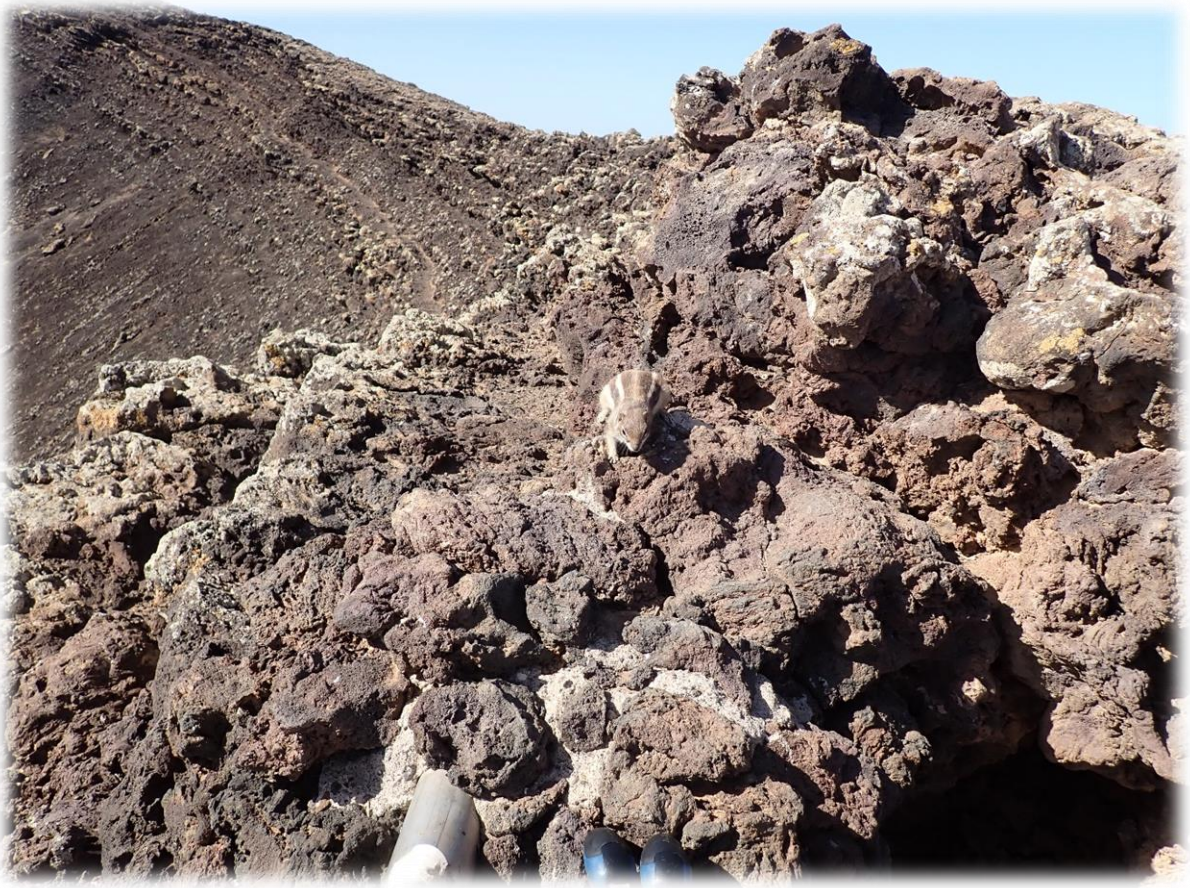

De Barbarijse grondeekhoorn is inheems in Algerije, Marokko en de Westelijke Sahara. Enkele exemplaren zijn in 1965 per schip meegekomen vanuit Marokko en het diertje heeft zich hier goed aangepast en heeft zich goed uitgebreid. Aan iedere zijde loopt een witte streep. Af en toe is er ook een witte streep over de rug in de lengterichting. Hij wordt 16 tot 22 centimeter lang en 300 tot 350 gram zwaar. De staart is 18 tot 23 centimeter lang. De staart kan dus langer zijn dat het beestje zelf.

De eekhoorn is populair bij de toeristen maar een plaag voor de bevolking. Ondertussen zitten er meer dan 1 miljoen eekhoorns op het eiland en ze hebben hier geen natuurlijke vijanden. Geef ze bij voorkeur geen eten, foto’s nemen kan wel.

Bij de afdaling komen we langs een gereconstrueerd herdersverblijf.

Donderdag 16 januari 2025

- Wandeling : Barranco de Los Molinos
- Gebied : Los Molinos
- Afstand : 2 km
- Stijgen : 50 m
- Dalen : 50 m
- Duur : 1 uur

Enkel Christel en ikzelf doen de wandeling door de barranco. De twee Guido's doen een terrasje.

Los Molinos ligt in het Parque Rural de Betancuria. Het natuurpark van Betancuria is een beschermd gebied vanwege zijn geometrische en etnografische waarden. Hier leven

verschillende autochtone vogels zoals de wilgenzanger, de kanarie en de pimpelmees en trekvogels zoals de kaneelmees en de gemarmerde wintertaling.

Tussen 15 februari en 31 juli mag men niet in de barranco omdat dan de vogels broeden. Het is de enige barranco op het eiland dat het gehele jaar water bevat. Er zijn meerdere bronnen ter hoogte van de bergflanken waar groene begroeiing is.

Vrijdag 17 januari 2025

- Wandeling : Rondom het eiland Lobos
- Gebied : Lobos
- Afstand : 11 km
- Stijgen : 150 m
- Dalen : 150 m
- Duur : 3 uur

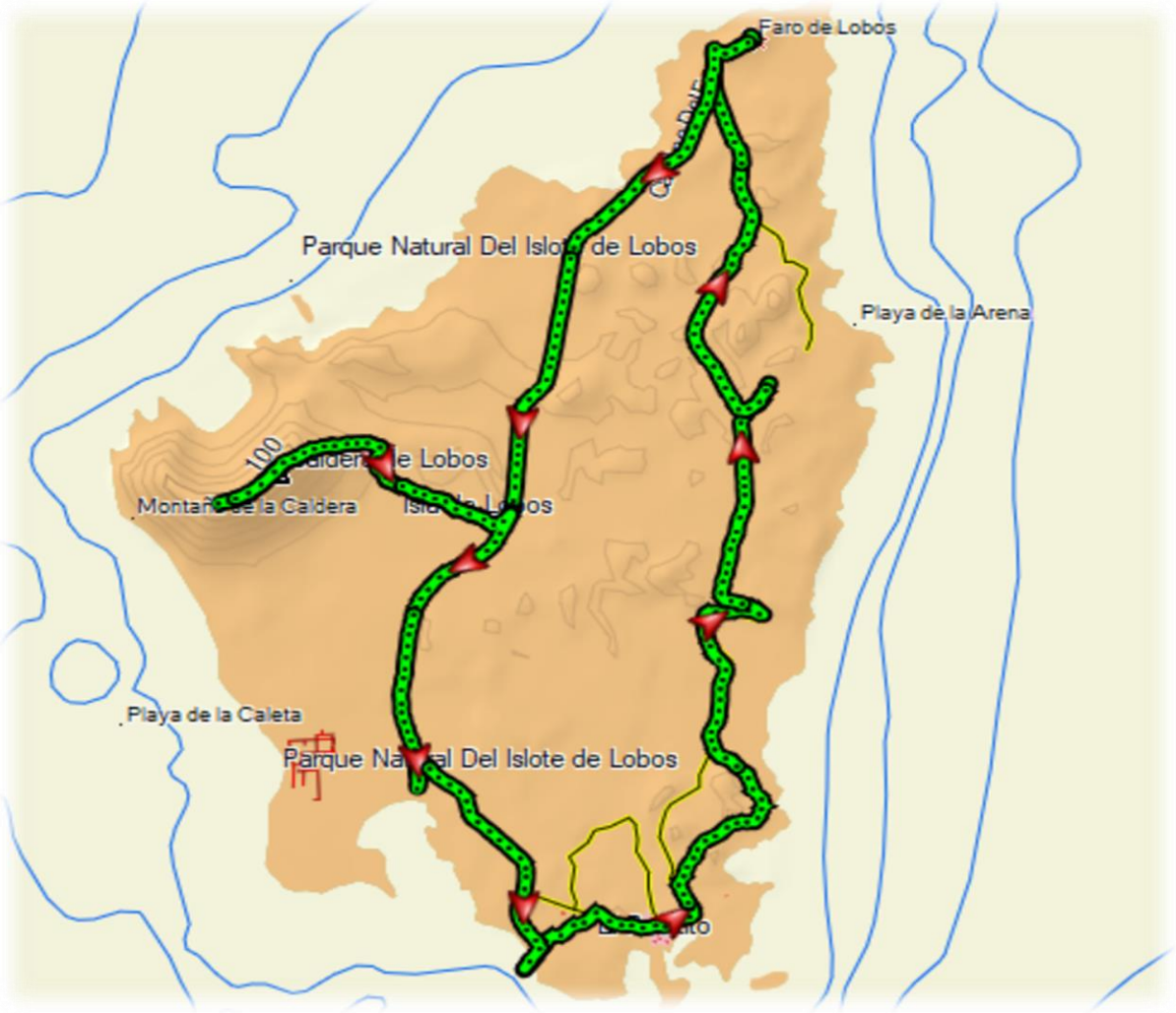

GUARDIA CIV

Voor we de boot nemen naar Lobos bezoeken we eerst het kustplaatsje Corralejo. Het is een gezellig plaatjse met veel terrasjes en restaurants.

Corralejo heeft in eerste instantie misschien wat weg van Playa de las Americas op Tenerife en Playa del Ingles op Gran Canaria, echter is het publiek hier over het algemeen meer relaxed.

Er staan ook drie windmolens in het dorpje. Rechts boven is een vier wieken tellende windmolen die bij het bezoekerscentrum staat. Men laat de wieken eens per week draaien. Dit wordt vlak van tevoren bepaald, omdat men afhankelijk is van de wind. Hoewel de aanwezigheid van windmolens veroorzaakt is door de vaak aanwezige wind, is er geen garantie dat er voldoende wind staat om de wieken te laten draaien.

We moeten ongeveer 10à 15’ op voorhand in de haven zijn om de boot te nemen. De overzet duurt ongeveer 30’.

Het eiland Lobos ligt in de zeestraat tussen Fuerteventura en Lanzarote. Het is een van de laatste ongerepte natuurparadijzen van de Canarische Eilanden. Onbewoond, autovrij en

aangewezen als natuurreservaat trekt het eiland nu geen smokkelaars en piraten meer aan, maar dagjesmensen, surfers en wandelaars.

Op het eerste zicht maken de heuvels, die zijn opgebouwd uit opgehoopt vulkanisch eruptiemateriaal, een zeer verwerpelijke indruk. Maar al snel ontvouwt zich de bijzondere

magie van het kleine eiland. Lobos is in zijn geheel een natuurpark en vogelreservaat.

RESTAURANTE
EMBARCADERO

Enkele huizen, waaronder twee restaurants voor dagjestoeristen, bevinden zich in El Puertito, het enige plaatsje op Lobos.

Archeologische opgravingen sinds 2012 hebben aangetoond dat er in de Romeinse tijd productie van de kostbare kleurstof purper plaatsvond op het eiland, grondstof hiervoor was een zeeslak die in grote hoeveelheden werd verzameld en verwerkt.

Isla de Lobos is een relatief jong vulkanisch eiland. Het ontstond ca. 2 miljoen jaar geleden, terwijl het naburige Fuerteventura meer dan 20 miljoen jaar geleden gevormd werd.

Ontdekkingsreizigers en Spaanse soldaten landden op het eiland vanaf het begin van de 15de eeuw. Ze troffen er een kolonie monniksrobben ('zeewolven') aan die een makkelijke prooi

bleken te zijn voor de hongerige avonturiers. De onfortuinlijke robben schonken het eiland wel zijn huidige naam.

In 1865 werd de vuurtoren opgericht aan de Punta de Martino. Sinds 1982 maakt het eiland deel uit van het natuurpark 'Parque Natural Dunas de Correlajo-Isla de Lobos' en geniet het een beschermde status.